

សេចក្តីថ្លែងការណ៍បន្ទាន់

**កម្ពុជា: គុណវិបត្តិនៃការដាក់ចេញ
នូវសេចក្តីប្រាងច្បាប់ស្តីពីសមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល**

*សេចក្តីប្រាងច្បាប់លើកទីពីរ មិនបានពិចារណាលើការព្រួយបារម្ភនានានៃ ក្រុម
សិទ្ធិមនុស្សឡើយ ។*

(បាងកក ថ្ងៃទី៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១) អង្គការឃ្លាំមើលសិទ្ធិមនុស្ស អង្គការលើកលែង
ទោសអន្តរជាតិ អង្គការវេទិកាអាស៊ី អង្គការឃ្លាំមើលបរិស្ថានពិភពលោក សម្ព័ន្ធសារព័ត៌មាន
អាស៊ីអាគ្នេយ៍ អង្គការអ្នកការពារសិទ្ធិជួរមុខ សហព័ន្ធអន្តរជាតិដើម្បីសិទ្ធិមនុស្ស និងអង្គការ
ប្រឆាំងទារុណកម្មពិភពលោក ដែលយើងទាំងអស់គ្នាបំពេញការងារក្នុងក្របខណ្ឌនៃជាអ្នក
សង្កេតការណ៍ ដើម្បីការពារអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្ស សូមប្រកាសនៅថ្ងៃនេះថា ប្រទេសកម្ពុជា
បានចេញសេចក្តីប្រាងច្បាប់មួយ ដែលដាក់កំរិតដល់សមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
(NGOs) គួរតែបោះបង់ចោល ដោយហេតុថាច្បាប់នោះ នឹងធ្វើឲ្យចុះខ្សោយទៅៗ ជាជាង
លើកកម្ពស់សង្គមស៊ីវិលនៅក្នុងប្រទេសនេះ។

កាលពីថ្ងៃទី៦ ខែមេសាឆ្នាំ២០១១ អង្គការអន្តរជាតិដែលកំពុងប្រតិបត្តិការណ៍នៅក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា ចំនួន៦២អង្គការ បានអំពាវនាវដល់ប្រទេសនៃម្ចាស់ជំនួយនានា ដាក់ចេញនូវ
សេចក្តីថ្លែងការណ៍សាធារណៈ និងដាច់ដោយឡែកមួយយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ប្រឆាំងទៅនឹងការ
អនុម័តច្បាប់នេះ ដែលនឹងបង្កនូវការគំរាមកំហែងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សង្គមស៊ីវិល នៅក្នុង

ប្រទេសនេះនាពេលអនាគត។

លោកប្រេដ អាដាម នាយកអង្គការឃ្នាំមើលសិទ្ធិមនុស្សប្រចាំទ្វីបអាស៊ី បានធ្វើការកត់សំគាល់ថា សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសមាគមនិងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលបានព្រាងមកនេះ អាចត្រូវបានគេយកមកប្រើប្រាស់ យ៉ាងងាយស្រួល ដើម្បីបដិសេធមិនឲ្យមានការចុះបញ្ជី ឬ បិទអង្គការនានាដែលបម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។ រយៈពេលជាង២០ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ការវិវឌ្ឍនៃសង្គមស៊ីវិល គឺជាសមិទ្ធផលមួយ ក្នុងចំណោមសមិទ្ធផលដ៏ទៃទៀតរបស់កម្ពុជា។ តែផ្ទុយទៅវិញវត្តមាននៃច្បាប់ស្តីពីសមាគមនិងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល គឺជាការកំរាមកំហែងដល់វឌ្ឍនៈភាពនេះទៅវិញ។

លោក យែប ស្វីសេង នាយកប្រតិបត្តិអង្គការវេទិកាអាស៊ី បានលើកឡើងថា នៅពេលសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាលើកដំបូងកាលពីខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ សង្គមស៊ីវិល បានលើកឡើងនូវការព្រួយបារម្ភថា សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ នឹងផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ការរំលោភបំពានពី សំណាក់មន្ត្រីនានាចាប់ពីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ខេត្តរហូតដល់ឃុំនៅពេលដែលពួកគេខិតខំបិទសម្លេងរិះគន់នៃសង្គមស៊ីវិល។ កើតចេញពីការភ័យខ្លាចទាំងអស់នេះ ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើឲ្យស្ថានភាពអាក្រក់ កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗ។ មាត្រាដែលកែសំរួលថ្មីៗ បង្ហាញពីភាពងាយស្រួលក្នុងការបដិសេធ ឬពន្យារពេលក្នុងការចុះបញ្ជី ចំពោះអង្គការណាដែលគេយល់ឃើញ ថាបានរិះគន់រដ្ឋាភិបាល នឹងបណ្តាលឲ្យរដ្ឋាភិបាលគ្រប់សង្កត់មួយនេះ កាន់តែរឹតត្បិតដល់សកម្មភាពរបស់សង្គមស៊ីវិលកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ។

បញ្ហាចម្បងៗនៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់គឺ៖

- ការចុះបញ្ជីរក្សាទុកជាកាតព្វកិច្ច បើទោះបីមានការអំពាវនាវម្តងហើយម្តងទៀត ឲ្យធ្វើតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលថា ការចុះបញ្ជីធ្វើឡើងតាមការស្ម័គ្រចិត្ត។ សមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលមិនបានចុះបញ្ជី ត្រូវបានហាមប្រាមមិនឲ្យប្រតិបត្តិការ។ ការចុះបញ្ជី ដែលមានលក្ខណៈជាកាតព្វកិច្ច ជាការដាក់កំរិតដល់សិទ្ធិសេរីភាព ក្នុងការបង្កើត

សមាគម ដែលបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមាត្រា ២២ នៃ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ដែលប្រទេសកម្ពុជា គឺជាប្រទេស ហត្ថលេខី។

- ភាពច្រើនហួសប្រមាណនៃការចុះបញ្ជី និងដំណើរការនៃការផ្តល់របាយការណ៍ ជាការ ប្រឈម ដល់អង្គការតូចៗ សមាគម និងបណ្តាញសហគមន៍ ក្នុងការដាក់វិន័យ និងបណ្តឹង ព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបញ្ហានេះគឺនៅតែរក្សាទុកក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់លើកទីពីរនេះ។ ឃ្លាបន្ថែមថ្មីនេះ ធ្វើឲ្យរដ្ឋាភិបាលអាចលុបឈ្មោះអង្គការណាមួយ ចេញពីបញ្ជីដែល បានអនុញ្ញាតិរួចហើយ ប្រសិនបើអង្គការនោះខកខានក្នុងការដាក់ជូននូវលិខិត ប្រកាស គណនីធនាគារ ក្នុងអំឡុងពេល៣០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃបានទទួលលិខិតសម្រេចចុះបញ្ជី។ ការសម្រេច ដោយគ្មានការបើកប្តឹងតវ៉ានេះ នឹងជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ក្រុមដែលប្រតិបត្តិការ នៅ កំរិតថ្នាក់ឃុំ និងតាមសហគមន៍ ដែលក្រុមទាំងនេះជារឿយៗ ខ្វះធនធានក្នុងការប្រតិបត្តិ លើលិខិតស្នាម ដែលមានលក្ខណៈការិយាល័យធិបតេយ្យដ៏ស្មុគ្រស្មាញ។ ពួកគេទាំង នោះងាយនឹងរងគ្រោះផងដែរ លើការចោទប្រកាន់ដោយតុលាការ ចំពោះការអនុវត្ត សកម្មភាពផ្លូវច្បាប់ ដែលមិនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។
- ការព្រួយបារម្ភអំពីការខ្វះនូវការការពារផ្លូវច្បាប់ យន្តការត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធតុលាការ ឬសិទ្ធិ ក្នុងការប្តឹងតវ៉ា មិនត្រូវបានបង្ហាញចេញ និងការព្រួយបារម្ភដោយយោងលើ ភាពស្រពិច ស្រពិលនៃការផ្តល់និយមន័យ នៅក្នុងសេចក្តីព្រាងដំបូងមិនត្រូវបានដោះស្រាយ។ ការអះអាង ដោយប្រើពាក្យ “ប្តឹងតវ៉ា” នៅក្នុងពង្រាងដំបូង បង្ហាញពីសិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយតប មានកំរិត ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចកែទៅជាពាក្យ “ភាពមិនលេញលេញ” នៅក្នុងពាក្យ សុំរបស់ពួកគេ ប្រសិនបើវាត្រូវបានបដិសេធចោល។ ត្រង់នេះត្រូវបានដកចេញទាំងស្រុង ក្នុងពង្រាង ទីពីរ។
- លោក ស៊ីហាយ បើលហាសេន ប្រធានសម្ព័ន្ធអន្តរជាតិដើម្បីសិទ្ធិមនុស្ស បានមាន ប្រសាសន៍ថា “គំរូនៃការគាបសង្កត់ ដែលត្រូវបានឃ្លាំមើល និងចងក្រងទុកនៅក្នុង ប្រទេសកម្ពុជាអស់រយៈពេលជាងមួយទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ ផ្តល់ហេតុផលឲ្យយើងជឿ បានថា ពង្រាងច្បាប់នេះ មានគោលបំណងតែមួយគត់ គឺរឹតបន្តឹងទៅលើសង្គមស៊ីវិល ដែលឯករាជ្យ តាមរយៈការ ចាប់ច្បាប់របស់រដ្ឋាភិបាល។”

- អង្គការនានាបានមានប្រសាសន៍ថា “រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជា បានបរាជ័យ ក្នុងការ ផ្តល់ចម្លើយគ្រប់គ្រាន់មួយចំពោះ មូលហេតុដែលថា ច្បាប់ថ្មីនេះមានភាពចាំបាច់ ដូចគ្នា នឹងបទបញ្ជា និងច្បាប់ដែលមានស្រាប់ផ្សេងទៀតក្នុងការគ្រប់គ្រងសង្គមស៊ីវិល”។ ជា ពិសេស អង្គការយើងខ្ញុំទាំងអស់មានជំនឿថា ការអនុម័តក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ គឺជា ក្រប ខណ្ឌផ្លូវច្បាប់គ្រប់គ្រាន់មួយក្នុងការដាក់កំរិតទាំងស្ថាប័នស្វែងរកប្រាក់កម្រៃ និងមិន រកកម្រៃ ដោយផ្អែកលើការចុះបញ្ជីដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដែលធ្វើឲ្យសេចក្តី ណែនាំ ច្បាប់ថ្មីនេះ មិនចាំបាច់។
- លោក ស៊ីម៉ូន ថេឡឺ នាយកអង្គការឃ្លាំមើលបរិស្ថានពិភពលោក បានមានប្រសាសន៍ ថា “ម្ចាស់ជំនួយអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បានចំណាយរាប់ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ ដើម្បីពង្រឹង និងកសាងសមត្ថភាពរបស់សង្គម ស៊ីវិលក្នុង ប្រទេសកម្ពុជា។ ភាពប្រថុយប្រថាននៃការផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ អាចធ្វើឲ្យគ្មានប្រសិទ្ធភាព ចំពោះច្បាប់ដែលបានស្នើឡើងនេះ។ ប្រសិនបើម្ចាស់ជំនួយចាំជួយ ចំណែករដ្ឋាភិបាល អនុម័តច្បាប់នេះ ពួកគេមិនអាចមានមនសិកាល្អក្នុងការធ្វើការដើម្បី ផលប្រយោជន៍នៃ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជាឡើយ។”
- លោក អ៊ីរិក សុតាស លេខាធិការអង្គការប្រឆាំងទារុណកម្មពិភពលោក បានមាន ប្រសាសន៍ថា “យើងជំរុញយ៉ាងទទួចដល់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឲ្យបោះបង់ចោលពង្រាង ច្បាប់នេះ និងធានាថា ច្បាប់ គោលនយោបាយ និងបទបញ្ជាទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ភាពធ្ងន់ស្រន់ ប្រហែសរបស់សង្គមស៊ីវិលក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានចែង និងអនុវត្តក្នុងបរិបទ មួយដែលគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងអនុលោមតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិ។”

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនង

From Amnesty International: Donna Guest (London), + 44 207 413 5654 (office), + 44 7961 421541 (mobile), dguest@amnesty.org

From FIDH: Karine Appy (Paris), + 33-14-355-1412, + 33-14-355-9019, kappy@fidh.org; and Shiwei Ye (Bangkok): +66 2 275 4233, sye@fidh.org

From Forum Asia: Yap Swee-Seng (Bangkok), +66 81 8689178, yap@forum-asia.org

From Front Line Defenders: Jim Loughran (Dublin), +353 1 212 3750,
jimloughran@frontlinedefenders.org

From Global Witness: George Boden (London), +44-207 492 5899, + 44-7808 767 134,
gboden@globalwitness.org; and Oliver Courtney (London), +44-207 492 5848, + 44-7739 324 962,
ocourtney@globalwitness.org

From Human Rights Watch: Brad Adams (London), +44-79-0872-8333, adamsb@hrw.org; Phil
Robertson (Bangkok), +66-85-060-8406, robertp@hrw.org; and Sophie Richardson (Washington, DC),
+1-917-721-7473, +1-202-612-4341, richars@hrw.org

From OMCT: Seynabou Benga (Geneva), + 41-22 809 49 39, sb@omct.org, Delphine Reculeau
(Geneva), + 41-22 809 49 39, dr@omct.org

From SEAPA: Gayathry Venkiteswaran (Bangkok), +66-88-017-4810, gayathry@seapa.org